

Ewa Szary

"O funkcjach narracji autotematycznej", Aleksander Labuda, Wrocław 1970 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 14/42, 136

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/I/ LABUDA Aleksander: O funkcjach narracji autotematycznej. W: Litteraria. Teoria literatury - Metodologia - Kultura - Humanistyka. Red. Jan Trzynadłowski. Wrocław 1970 s. 73-111.

Praca teoretycznoliteracka o trzech wyraźnych celach. Pierwszy - to rekonstrukcja stanu świadomości teoretycznej problemu autotematyzmu w odniesieniu do powieści - zagadnieniom tym poświęcona jest I część pracy. Drugim celem pracy jest opisanie podstawowych elementów poetyki powieści autotematycznej. W tym punkcie rozważania autora skupiają się przede wszystkim na funkcjach, jakie pełni warstwa autotematyczna wobec innych warstw powieści. Funkcje te dają się tłumaczyć poprzez analizę relacji mownych ukształtowanych przez narrację autotematyczną. Trzeci wreszcie cel - to analiza powieści W. Macha "Góry nad czarnym morzem", jako wzorcowej powieści autotematycznej.

BP/42

E.Sz.

/I/ MARCISZEWSKI Witold: O funkcjach semantycznych mowy zależnej. W: Litteraria. Teoria literatury - Metodologia - Kultura - Humanistyka. Wrocław 1970 s. 7-34.

Praca z zakresu semiotyki logicznej. Głównym problemem jest tu pytanie o funkcje semantyczne mowy zależnej, której schemat formalny przedstawia zwrot "że p". Rozważania autora podążają w dwóch różnych kierunkach. W pierwszych rozdziałach szuka on rozwiązań cząstkowych postawionego problemu, wychodząc z założenia, "że różne typy mowy zależnej wymagają swoistego, dopasowanego do ich specyfiki podejścia teoretycznego" - poszukiwania te nazywa: "pluralistyczną teorią mowy zależnej". W końcowych rozdziałach próbuje określić wszystkie wyróżnione typy mowy zależnej w jednakowy sposób, próbuje stworzyć "monistyczną teorię mowy zależnej".

BP/42

E.Sz.